

[Minn-Hansen.]

at lade paragraffen udgå, men når det forholder sig sådan, at det er mig, der stiller arbejdsministerens oprindelige ændringsforslag, er der vel ikke megen grund til at drøfte det indgående i hvert fald imellem os.

Dernæst vedrørende organisationerne: det er fuldstændig rigtigt, at når det drejer sig om arbejdsforhold, lægger det konservative folkeparti selvfølgelig vægt på, at arbejdsmarkedets parter er positivt interesserede, og også at de fremkommer med deres synspunkter og deres forslag, men det er ikke det samme som, at organisationerne skal lovgive, det er folketingets opgave. Det er folketingets opgave at bestemme, hvordan lovene skal formuleres, det er folketingets opgave at sikre, at lovene er klare. Det vil jeg også gerne sige til fru Lone Dybkjær. Det er da fuldstændig rigtigt, at der i udvalget har været en særdeles indgående behandling, som jeg ikke har noget som helst at indvende imod, tværtimod, men man har fulgt det paradigma, man har fået, og det kan ikke være tilfredsstillende hverken for folketinget eller for befolkningen. Der skal ikke — igen sagt til arbejdsministeren — være nogen tvivl: det konservative folkeparti er og har altid været af den opfattelse, at det er folketinget, der skal bestemme lovenes indhold, det er ikke organisationerne.

Til hr. Brøndsted blot dette, at man skulle tro, hr. Brøndsted havde den nye opfattelse, at man tager hensyn til mindre virksomheder ved at lade en speciel lovgivning gælde for dem. Hr. Brøndsted udtalte jo, at det var noget, der var ganske nødvendigt, og at de små virksomheder selv ønskede at blive omfattet af de regler, der gælder for de helt store virksomheder. Ja men herregud, det har jo været modsat hidtil, netop med denne lovgivning om arbejdersbeskyttelsesloven. Jeg har tidligere oplevet, at venstres repræsentanter, dengang vi udarbejdede den forrige lov, lagde kolossal vægt på, at man ikke fik inddraget alt muligt, og det var jo først med venstre-regeringen, at venstres minister pludselig mente, at nu kunne man have én lov, der gjaldt for alle. Det kan man have forskellig mening om, men hr. Brøndsted kan da ikke hævde, at det er en helt urimelig tankegang, at der skulle gælde en særlig lovgivning for

dem. Det er da også kun få måneder siden, at vi havde et lovforslag fra venstre, der gik ud på, at momsfrigtagelsen skulle gælde flere mindre virksomheder, end den gælder for i dag. Det er altså noget ganske sædvanligt også hidtil set fra venstres synspunkt, at de mindre virksomheder skal man ikke fremsætte en lovgivning om, når man på forhånd må erkende, at de ikke kan opfylde den. Hr. Brøndsted siger også, at der så ville være et virvar omkring det. Det vil der da ikke. Der skulle gælde de bestemmelser, der er gældende nu for de mindre virksomheder, for dem kan de leve med. Det er heller ikke rimeligt, når hr. Brøndsted siger: ja men det, vi gør ved denne lovgivning, er at sikre rimelige bestemmelser om sikkerhed og sundhed. Det ved hr. Brøndsted jo slet ikke noget om, for han stemmer på en bemyndigelseslovgivning, hvor det ikke på forhånd er fastlagt, hvad der skal gælde for de små virksomheder. Man kan håbe på, at det kun bliver rimelige bestemmelser, men hvis hr. Brøndsted tænker sig, at det, der har været gældende for andre virksomheder med hensyn til krav om bygningsforanstaltninger, også skal gælde her, så er jeg overbevist om, at såvel landbrug som andre mindre virksomheder vil opdage, hvad denne lovgivning betyder for dem. Det mener vi er forkert. Derfor burde venstre have stemt for et ændringsforslag som dette om, at loven ikke skal omfatte de små virksomheder.

Gert Petersen (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren er overbevist om, at de partier, der udgør et flertal bag denne lovgivning, også vil sikre det fornødne personale til dens administration, og da det er tro, håb og kærlighed eller tillid, der driver en del af værket, er det naturligvis godt. Men det er jo også en barsk verden, vi lever i, og der forekommer ofte et og andet med besparelser og nedskæringer her i folketinget. Derfor er jeg faktisk meget interesseret i at få drøftet — og det kan vi eventuelt gøre under en fornyet udvalgsbehandling — hvordan man sikrer, at problemerne både med det personaleefterslæb, der findes til administration af den gældende lov, og den personaleudvidelse, som er opgjort til administration af denne lov, er løst ved denne lovs ikrafttræden om 1½ år, om der er politisk dæk-